

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΤΙΜΑΤΑΙ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Λεπτῶν..... 15
264—Γραφείον ὁδ. Ἐρμού—264

Ἄπουσιαζούσης τῆς Διευθύνσεως τὰ **ΞΕΝΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ** εἰς οὐδένα ἀποστέλλωνται ἀνευ π ρ ο π λ ῆ ρ ω μ ῆ ς.

Οἱ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ κκ. Συνδρομηταὶ δύνανται ν' ἀποστείλωσιν τὰς συνδρομάς των διὰ γραμματοσήμου ἑλληνικοῦ, ἀγγλικοῦ καὶ γαλλικοῦ.

Ἄμα τῇ παραλαβῇ τῆς συνδρομῆς, ἀποστέλλεται δωρεάν τοῖς Συνδρομηταῖς τῆς «Ἀθηναϊδος» χρωματισμένη εἰκὼν.

Ἦραϊον πλοῖον μὲ κυματίζουσαν Ἀγγλικὴν σημαίαν διήρχετο τὸν ὠκεανὸν περὶ τὸ δειλινὸν Θερμῆς τινὸς ἡμέρας. Ἡ Ἀγγλία τότε διέκειτο εἰρηνικῶς πρὸς ὅλα τὰ ἔθνη—ἡ θάλασσα ἦτο γαλήνιος—ὁ καιρὸς εὐδιδιος, ὁ δὲ αἴθριος ὄριζων δὲν παρίστα σημεῖα τρικυμίας· ὁ ναύκληρος ὅμως ἐφαίνετο λίαν ἀνήσυχος ῥίπτων πολλὰ ταραχώδη βλέμματα εἰς τινὰ διευθύνειν καὶ διευθύνων τὸ πλοῖον ἀντιθέτως. Ὁ πλοίαρχος μὲ ὠχρὰν καὶ τεταραγμένην ὄψιν πλησιάσας αὐτὸν τῷ λέγει:

Βεβαίως, τώρα θεόν ν' ἀσφαλισθῶμεν, κάλλιον νὰ διευθυνώμεθα πρὸς ἀρισερὰ, διότι εὐκόλως μὲν δυνάμεθα νὰ πλησιάσωμεν, μετὰ δυσχερείας ὅμως θέλομεν ἀπομακρυνθῆ.

Τί δὲ ἦτο ὁ μυστήριος οὗτος κίνδυνος;

Ἦτο ὕφαλος, εἰς τῶν ἀπατηλῶν ἐκείνων κινδύνων τῆς θαλάσσης, ὅστις ἀκαταμαχίτως καταστρέφει παντὶ τρόπῳ καὶ τὸ ἰσχυρότερον τῶν πλοίων. Αὐτοὶ δὲ ἀπερικέπτως προσεγγίσαντες εἰς τὸν κίνδυνον τοῦτον κατεβλήθησαν ὑπὸ τρόμου, καὶ ὄντως, διότι σπανίως ἐκ τούτου ποτὲ σώζεται τις.

Ἀναγνώστα, ἔχε ὑπ' ὄψιν ὅτι χείρονες ὕφαλοι τῶν ὠκεανίων, ὑπάρχουσιν εἰς τὴν ἕρῃαν, ἦται αἱ ἀσέβειαι τοῦ βίου, ἡ μέθη, τὸ χαρτοπαίγιον, ἡ ἀτιμία καὶ τὰ

ὄμοια, ἅτινα, ὅταν ἀπαξ ἐπηρεάσωσι τὸν ἄνθρωπον, θέλοσι τὸν παρασύρει εἰς τὸ βάραθρον τῆς ἀπωλείας.

Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἅπασαι αἱ ἁμαρτίαι ἔχουσι τι τὸ θλιβερίον μαγευτικόν, ἀλλ' αὐταὶ πλέον τῶν λοιπῶν. Ἐάν λοιπὸν εὐρίσκησαι ἤδη πλησίον τοιοῦτου κινδύνου, φύγε χάριν τῆς ζωῆς σου. Πρόσελθε τῷ Κυρίῳ ὅστις εἶναι ἡ μόνη καταφυγὴ καὶ προστασία σου. Ἀπομακρύνθητι τῆς ὁδοῦ τῆς καταστροφῆς, ἀπέφυγε ταύτην, μὴ διέλθῃς δι' αὐτῆς, ὀπισθοδρόμησιν καὶ παρέλθε.

ΑΙ ΕΚ ΤΗΣ ΣΠΟΥΔΗΣ ΠΑΡΗΓΟΡΙΑΙ

Πάντες οἱ μεγάλοι ἄνδρες, ἀρχαῖοι καὶ νεώτεροι, ἐξέμνησαν τὰ ἐκ τῆς παιδείας καλὰ καὶ ἰδίᾳ παρέστησαν τὴν παρηγορίαν, ἣν ἀντλοῦσιν ἐν τῇ σπουδῇ. Ἐβῶντες ἐν τῷ παρόντι τί ἄλλοι περὶ τούτου ἔγραψαν, δημοσιεύομεν ἐνταῦθα ὅ,τι λέγει ὁ πολὺς Σατωβριάνδος.

«Πῶς δύναμαι νὰ διασῶρῶ τὰ γράμματα; Θὰ ἤμην λίαν ἀχάριστος, ἀφοῦ τὰ γράμματα ἐπροξένησάν μοι τὸ γόητρον τῶν ἡμερῶν μου. Ἔσχον τὰς δυστυχίας μου καθὼς τόσο ἄλλοι· διότι περὶ τῆς ἐν τοῖς ἀνθρώποις θλίψεως δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅ,τι λέγει ὁ Λουκρήτιος περὶ τῆς λαμπάδος τοῦ βίου.

.....Quasi cursores vitae lampada tradunt

τούτέστι

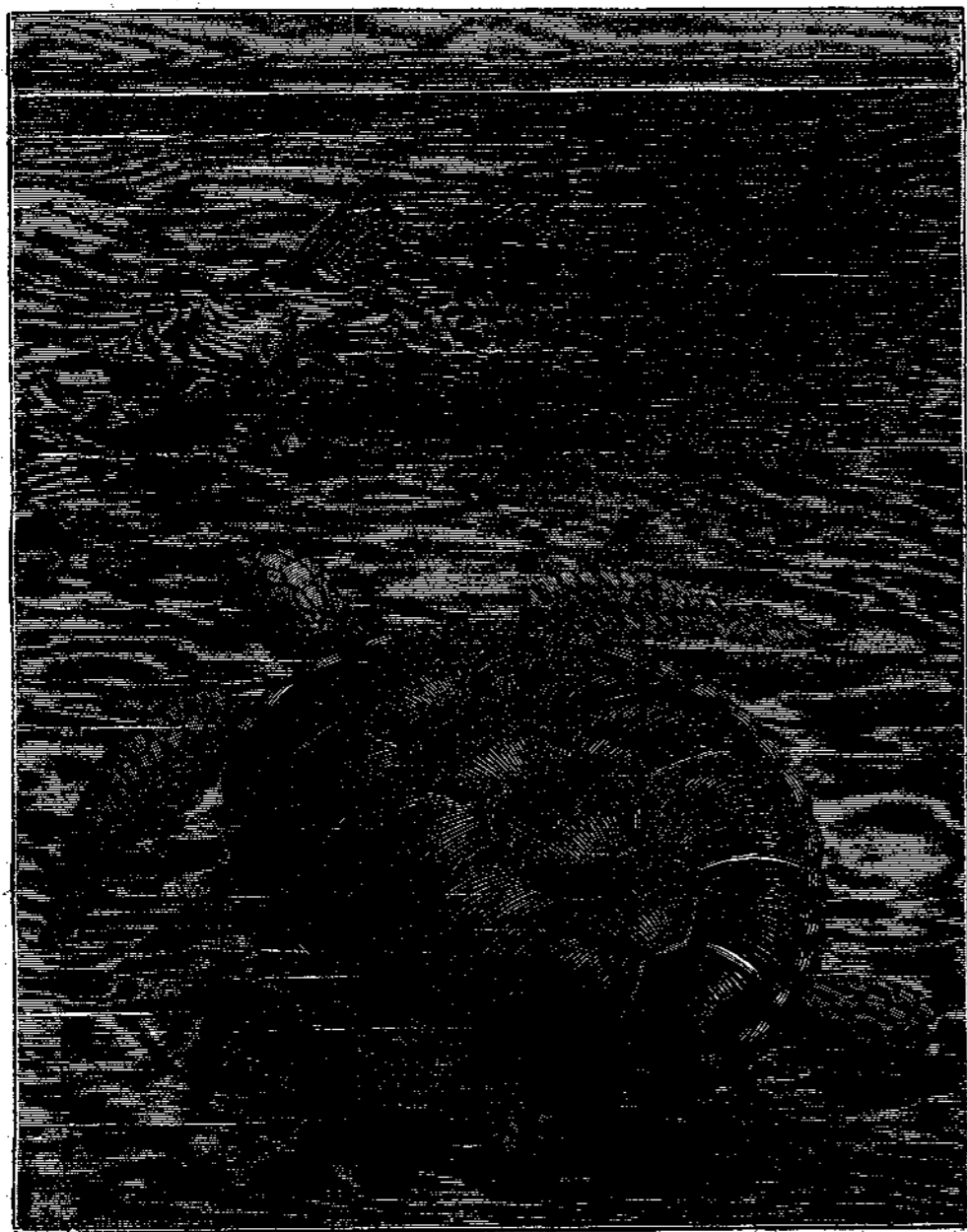
.....Ὡς οἱ δρομῆς παραδίδουσι τὰς λαμπάδας τοῦ βίου.

Πάντοτε εὗρον ἐν τῇ σπουδῇ λόγον εὐγενῆ νὰ ὑπομείνω καρτερικῶς τὰς δυστυχίας μου. Πολλάκις, καθήμενος εἰς τὸ ἄκρον ὁδοῦ ἐν Γερμανίᾳ, χωρὶς νὰ γνωρίζω, τί ἐμελλον νὰ γείνω, ἐλησμώνεσα τὰ δεινὰ μου καὶ τοὺς αἰτίους τῶν δεινῶν μου, ὄνειροπολῶν εὐάρεστον τινὰ χίμαιραν, ἣν μοι παρουσιαζόν αἱ συμπαθεῖς Μοῦσαι, ἐκόμιζον μετ' ἐμμοῦ ὑπὲρ πᾶν ἀγαθὸν τὸ χειρόγραφόν μου περὶ τῶν ἐρήμων τοῦ νέου κόσμου· καὶ

γάλοι. Αμφότερα, τὸ τε χελώνιον καὶ τὸ γάλον εἶνε οὕτω συνδεδεμένα, ὥστε ἡ χελώνη φαίνεται ὅτι εἶνε ἐντὸς ὄστράκου. Αμφότερα περιβάλλονται ὑπὸ ὄστράκου ἄλλοτε μὲν μαλακοῦ, ἄλλοτε δὲ σκληροῦ καὶ κατὰ καιρὸν ἀνανεουμένου.

Αἱ χελῶναι εἶνε ὀλιγαρκεῖς καὶ δύνανται νὰ ζήσωσιν ἐπὶ μῆνας ὀλοκλήρους καὶ σχεδὸν ἐπὶ ἔτη ἄντιοι.

μας κατασκευάζουσιν ὅπας διὰ τῆς κερχλῆς καὶ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν, ὅπου καταφεύγουσι ἐν καιρῷ χειμῶνος. Ἐν ταῖς ὀπαῖς, αἵτινες πολλάκις ἔχουσι πλέον τῶν ἐξήκοντα μέτρων βάρους, αἱ χελῶναι τῆς ξηρᾶς μένουσι καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα. Κατὰ Μάϊον ἀξέρχονται καὶ πορεύονται εἰς τόπους ἀμώδεις καὶ δρυμώδεις, ἵνα θερμανθῶσιν. Κατὰ Ἰούνιον αἱ θήλειαι γεννῶ-

Αἱ χελῶναι εἶνε μακροζωιάταται. Οὕτως ἀναφέρεται ὅτι ἐν τοῖς κήποις τοῦ ἐπισκόπου τοῦ Λουδίνου ἐφυλάττετο χελώνη ἀπὸ τοῦ 1625 καὶ τυχαίως ἀπέθανε τῷ 1753, ἔζητε δηλὸν ὅτι 128 ἔτη· καὶ ὁμοίως ἄλλαι ἔζησαν πλέον πῶν δύο αἰώνων!

Αἱ χελῶναι βραδύζουσι βραδύτατα, ἡ δὲ διανοητικὴ αὐτῶν δύναμις εἶνε λίαν περιορισμένη· ἀλλ' ὁ-

σιν 12—14 ὠὰ λευκὰ, στρογγύλα καὶ ὡς μικρὰ κάρυα τὸ μέγεθος. Ἐναποθέτουσι τὰ ὠὰ ἐν ὀπῇ προσβαλλομένη ὑπὸ τοῦ ἡλίου· καλύπτουσιν αὐτὰ διὰ χώματος καὶ ἀπέρχονται. Μετὰ 15 ἡμέρας περίπου ἐξέρχονται τὰ μικρὰ καὶ τρέφονται ἀπ' ἐαυτῶν.

Αἱ χελῶναι τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἰταλίας καὶ τινῶν νήσων τοῦ Αἰγείου οὐ μόνον δὲν εἶνε ἐπιβλαβεῖς, ἀλ-

λὰ καὶ καταστρέφουσι τοὺς καρχαίους, τρώγουσι προσέτι γλόβην καὶ ρίζας. Ἡ τροφή τῶν πλείστων χελωνῶν εἶνε ἐπιζήτητος ἐν Ἑυρώπῃ, διότι τὸ κρέας τῶν παρέχει ζωμὸν νοσητάτατον καὶ υγιεινέτατον. Καὶ τὰ ὠὰ τῶν χελωνῶν εἶνε ἐπιζήτητα. Τὸ ὄστρακον αὐτῶν εἶνε χρησιμώτατον ἐν τῇ βιομηχανίᾳ. Ἀντίφω ἡ ἔχουσι μικρὸν συριγμὸν.

νοζύλου, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου μεταβαίνουσιν ἀπὸ παραλίας εἰς παραλίαν! Ἀλλὰ καὶ τὸ κρέας καὶ τὸ λίπος καὶ τὰ ὠὰ καὶ τὸ χελώνιον εἶνε χρήσιμα· τὸ μὲν κρέας καὶ τὰ ὠὰ πρός τροφήν, τὸ δὲ λίπος μεταχειρίζονται ἀντὶ ἐλαίου καὶ βουτύρου· τὸ δὲ ὄστρακον εἶνε χρησιμὸν εἰς τὴν βιομηχανίαν διὰ τὴν σκληρότητα, τὴν διαφάνειαν καὶ τὴν στιλπνότητα.

Παγοδρόμοι.

Αἱ χελῶναι τῆς θαλάσσης εἶνε μέγιστα, διότι πολλάκις ἐξ αἰσῶν ἔχουσι μῆκος δύο μέχρι τριῶν μέτρων. Ἐνεκὰ τοῦ μεγέθους αὐτῶν εἶνε χρήσιμοι εἰς τὰς χώρας, ὅπου συγχάζουσιν, διότι οἱ κάτοικοι μεταχειρίζονται τὸ χελώνιον ἢτοι τὸ ὄστρακον ἀντὶ μο-

Ἡ κατασκευὴ τῶν θαλασσιῶν χελωνῶν εἶνε πολὺ διάφορος τῆς κατασκευῆς τῶν τῆς ξηρᾶς· οἱ πόδες αὐτῶν εἶνε οὕτω κατασκευασμένοι, ὥστε νὰ χρησιμεύωσιν ὡς κῶπαι· ἡ ἐξωτερικὴ ὀπὴ τῆς ρινός εἶνε ὀχυρωμένη δι' ἐπιπέματος, ὅπερ ὑφάνει ἡ χελώνη ὅταν

εις την κατάλληλον εκείνη θέσιν διά να φυτρώσῃ.
 Απέστειλεν αὐτὸ ἐκεῖ διὰ νὰ κάμῃ μεγάλα πράγ-
 ματα διὰ τὸν δυστυχῆ δεσφωτῆν. Οὐδέποτε ἀνέβη
 εἰς τὸν κοῦκ τοῦ Σαρῶν, ὅτε εἶδε κατ' ἀρχὰς τὸ λε-
 πτοφυῆς ἐκεῖνα ἄνθος φερόμενον μεταξύ τῶν πετρῶν,
 ὅτι δι' αὐτοῦ ὁ Θεὸς ἤθελεν ἐξαγάγει αὐτὸν ἐκ τῆς
 φυλακῆς, καὶ τὸ ἀπουδαϊώτερον, ὅτι ἤθελεν ἐξαγάγει
 αὐτὸν ἐκ τῆς ἀπιστίας του.

Η ΑΝΑΓΝΩΡΙΞΙΣ *

Ἦπὸ δένδρον πυκνὸν καθήμενῃ,
 Πρὶν εἰσέτι τὸ σκότος λυθῆ.
 Ἄσμα φάλλει παρθένος ξανθῆ
 Καὶ τὸν φίλον αὐτῆς περιμένει.

Καθ' ἐκάστην γυμνῶπος ἐκείνη
 Τῆς κοιλάδος τὰ χόρτα πατεῖ,
 Ἄλλὰ μάτην τὸν φίλον ζητεῖ,
 Χωρὶς ὄφελος δάκρυα χύνει.

— Τί ζητεῖς, ὦ χαρίζεσά νέα ;
 Ἐρωτᾷ εἰς ἱπρότης περῶν
 Μήπως χόρτον συλλέγης χλωρὸν ;
 Μήπως ἄνθη συλλέγης ὠραία ;

Ἵταν μ' ἄνθη τὴν κόμην τυλίσσης,
 Ἵταν μύρτα καὶ δάφνας φορῆς,
 Ὀνειρεύεσαι δόξαν ; ὄραϊς
 Ὅτε στέμμα κρατεῖς βασιλείσσης ;

Εἰς τὸ δάσος μὴ φρύγαν' ἀθροίζης
 Σὺ παρθένος τοσοῦτον καλῆ ;
 Σοῦ κατόπιν θὰ σπεύσουν πολλοί,
 Εἰς τὸ δάσος μὴ μόνη βαδίξῃς.

— Μήτε χόρτα, μήτ' ἄνθη ζητοῦσα
 Εἰς ἐρήμην πλανῶμ' ἐξοχίην.
 Τῆς ψυχῆς μου ζητῶ τὴν ψυχὴν,
 Ἄλλὰ φεύγω ματαίως θρηνοῦσα.

Ἵπὲρ δόξαν καὶ θρόνον ἀκόμα
 Τὸν καλὸν μου λατρεύω ἐγώ.
 Συμπορὰ μου ! σκιάν κυνηγῶ
 Ἵσως κείται νεκρὸς εἰς τὸ χῶμα.

— Ἐγώ, κόρη, τὸν φίλον σου εἶδα
 Μεγαλειῶν καὶ πλοῦτου μεστὸν
 Ἄλλην τῶρ' ἀγαπᾷ, δι' αὐτὸν
 Χάσε, κόρη μου, πᾶσαν ἐλπίδα.

— Ὁ Θεὸς ν' ἀγίασῃ τὸν τόπον
 Ὅπου πνέει τὴν αὔραν καὶ ζῆ,
 Μὲ τὴν νέαν του φίλην μαζῆ,
 Εὐτυχέστερος πάντων ἀνθρώπων

Δυστυχῆς ἐγὼ πρώτη του φίλη
 Θέλω δάκρυα χύνει πολλά,
 Θέλω κλαίει μὲ πόνον, ἀλλὰ
 Δὲν θ' ἀνοίξω μεψίμοιρά χεῖλη.

— Ὁ ἀδάμας αὐτὸς καὶ εἰς σκότος,
 Καὶ εἰς σκότος ἐκλάμπει βαθύ
 Λάβε δῶρον ἀγάπης, ξανθῆ,
 Σὲ προδίδει ὁ φίλος ὁ πρῶτος *

* Ἐκ τῶν τοῦ Γ. Χ. Ζαλοκώστα.

— Τί τὸ θέλω τὸ δῶρον ἐκείνο
 Ἐρωμένη ἐγὼ δυστυχῆς ;
 Παντὸς δῶρον καὶ πάσης εὐχῆς
 Τῆς ψυχῆς μου τὸν πόνον προκρίνω.
 — Ὁ πιστὸς εἰμ' ἐγὼ ἐραστὴς σου,
 Ὅν ἡ φίλη ψυχὴ σου ποθεῖ
 Τὸν δακτυλίων λάβε, ξανθῆ,
 Καὶ μὲ φόρμα γάμου στολίσου.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

* * Αἱ ἐν Sing Sing τῆς Νέας Ὑόρκης φυλακαὶ περιέ-
 χουσι 1629 καταδίκους, ἐκέρδησαν ἐκ τῆς ἐργασίας τῶν
 καταδίκων 43,406 δολλ. ὑπὲρ τὰ έξοδα. Ἐν ταῖς φυλακαῖς
 ταύταις μόνον ἱκανοὶ πρὸς ἐργασίαν καταδίκου παραλαμ-
 βάνονται, δι' ἕκαστον δὲ καταδίκον δαπανῶνται 28 ἐκ τοῦ
 ταλλήρου καθ' ἕκαστην, ἧτοι 168 λεπτά.

* * Κατὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ στρατηγοῦ Γράντ ἐν Φι-
 λαδελεῖα τσαυτὴν εἶχεν ἡ συνοδία τῶν παρακολουθούτων
 ἕκτασιν ὥστε ἀπὸ τῆς αποβάθρας μέχρι τῆς ἀπωτέρας ἀ-
 κρας τῆς συνοδίας εἰσποιοῦντο διὰ τηλεγραφικοῦ σύρματος
 ἐπὶ τοῦτο στρωθέντος παραλλήλως τῆς ὁδοῦ.

* * Κατὰ διαταγὴν τοῦ στρατηγοῦ Τολέβεν διοικητοῦ
 τῆς Ὀδησσοῦ πάντες οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως ταύτης ὑ-
 ποχρεοῦνται νὰ καταθέσωσι πάντα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὸ
 πρόσωπον αὐτῶν ἔγγραφα διαβατήρια κλ. εἰς τὴν ἀστυνο-
 μιᾶν ἐν διαστήματι πέντε ἡμερῶν πρὸς ἐπιθεώρησιν καὶ ἐ-
 πιύρωσιν. Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν οἰκιῶν ἐν οἷς κατοικοῦσι ξέ-
 νοι, εἰσὶν ὑπεύθυνοι ἐὰν οἱ οἰκοῦντες ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν
 δὲν καταθέτωσι τὰ ἀφορῶντα εἰς αὐτοὺς ἔγγραφα.

* * Οἱ ἐν Παρίσιος Γερμανοὶ ἀνερχόμενοι εἰς 40—
 50,000, ἴδρυσαν ἐβδομαδιαίαν ἐφημερίδα συντασσομένην
 γερμανιστί.

* * Ἐκ συνεισφοράς συνήχθησαν 200,000 φρ. πρὸς ἀ-
 νέγερσιν μνημείου τοῦ αὐτοκρατορικοῦ πρίγκηπος τῆς Γαλ-
 λίας ἐν Παρίσιος.

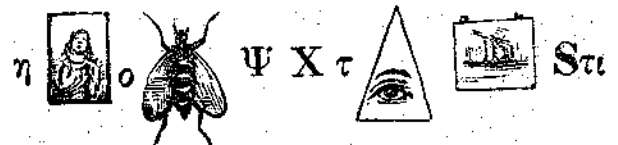
* * Φιλάργυρος βαρέως ἀσθενήσας ἀπέφυγε νὰ προσ-
 καλέσῃ ἱατρὸν, ἀναλογιζόμενος ὅτι θὰ ἐφευγον ἐκ τοῦ τα-
 μείου του δι' ἱατρικὰ καὶ ἐπισκέψεις 100 τοῦλάχιστον δραχ-
 μαί. Ἐπροτίμησε λοιπὸν ν' ἀποθάνῃ ἢ νὰ δώσῃ χρήματα εἰς
 ἐκείνον καὶ εἰς τὸν φαρμακοποιόν. Ἄλλ' ἐνῶ ἔβαινε ἐπὶ
 τὰ χεῖρα καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ τὸν ἐπληροφόρησεν ὅτι δι' ἔξο-
 δὸν ταφῆς ἀπηχοῦντο 500 τοῦλάχιστον δραχμαί. « Δι' ὄνομα
 τοῦ Θεοῦ, ἔκραξεν τότε ὁ φιλάργυρος, ὀγλήγωρα τρέξε δι' ἱα-
 τρὸν καὶ τοῦ δίδω ἕνα τῶν ἑκατὸν δώδεκα ἂν μὲ σώσῃ ».

Ἄδαις τοῦ ἐν τῷ 1 ἀριθ. Γρίφου.

τ—εἰκῶν—ι—ῶμμα—ς—κέρας—ε—ι—ἡ—λίθοι
 νάτο—ν—φ...

τί κώνειο μᾶς κέρασε ἡ ἡ λήθη νὰ τὸν φάει.

ΓΡΙΦΟΣ 2.

Ἡ ἱστορία τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1878 τοῦ
 κ. Μ. Δ. Σεϊζάνη πωλεῖται ἐν τῷ Τυπογραφείῳ
 τῆς Ἀθηναίδος.